

Адресът Редакция в. „Желъзничарски подеъм“,
Бул. „Ложско шосе“ № 6 — София, тел. 3-15-25

Четиристрична дума съм. Първата стричка означава част от ограда, втората — музикален термин, а третата и четвъртата — курортен град във Франция.

Какъв магазин съм?

20 премии книгата „Сватбата на Заю-Баю“ от Хр. Бояджиев.

НАШАТА ПЪРВА ГОДИШНИНА

Нашите малки читатели, както и техните бащи, се отзовават най-ласкаво за вестничето.

Фактът, че сме отрупани с много детски творби, говори за интереса с който желъзничарските деца посрещат вестничето.

Ето някои извадки от поздравителните писма и приветствия, които сме получили:

Драги, мили чичо Любчо, Тъ сж още много крехки А ти, драги чичо Любчо, живъ и здравъ ни ти бжди може би събуждатъ смѣхъ, всички тука ни вреди и въвъ вестничето малко но азъ вървамъ ще закрепнатъ и разнасяй ти за слава нашите творби реди! шомъ се грижишъ ти за тѣхъ. нашите добри творби!

Надежда Кр. Христова, уч. III кл. с. Надежда.

— Г-нъ Дойчевъ, шомъ баща ни донесе вестникъ „Подеъмъ“, ний съ сестричето си Стефанка, първи разрѣзваме броя и търсимъ вестничето, въ което съ охота четемъ любимите приказчици и стихотворения и което си запазваме къмъ нашата детска библиотека.

Анг. и Ст. Г. Хараламбиеви — Г. Орѣховица.

— Драги Чичо Любчо, чета малкото любимо вестниче и, знайте научихъ много нѣща.

Георги Ат. Ценовъ, София.

— Г-нъ Дойчевъ, много ми харесва подреждането на вестничето. То е незамянимо и по съдържание и по всичко.

Приветъ: Кръстю Георгиевъ.

— А бе, чичо Любчо, (както почнаха да Ви наричатъ децата), не може ли по нѣкъкъвъ начинъ по-често да излиза вестничето за „Нашето дете“, защото децата не ме оставатъ на мира, все имъ е това въ устата „Какво става съ Чичо Любчо, та вестничето ни го нѣма да дойде.“ Наистина това е събудило такъв интересъ въ децата на цялото желъзничарство. То ги подтиква къмъ работа и ще направи отъ желъзничарските деца творци на утрешния день и бждаща България. Хвала. Съ поздравъ: Ст. Ценовъ.

— Уважаеми Г-нъ Дойчевъ, съвсемъ случайно ми попадна единъ брой „За нашето дете“. Да си призная: вестничето ми направи добро впечатление. Желъзничарските деца много отдавна трѣбваше да иматъ подобна радостъ. Прочие, и сега не е късно.

Сърдеченъ поздравъ: Д. Стояновъ, София.

— П. Г. Поздравлявамъ Ви за хубавата идея — издаване вестничето „За нашето дете“. Съ него ще се даде възможностъ на желъзничарските деца да проявятъ своите дарби. Ще се яви съревнувание за работа, въ полето на творчеството. Хр. Беделевъ, Дръново.

— Чичо Любчо, колко много се трогвамъ, когато виждамъ съ каква преданостъ сте се заловили да дадете просвѣта, свѣтлина и наука на ония, чийто бащи сж се нагърбили съ тежка задача само за благоденствието и силата на нашата тъй хубава страна. И като виждамъ, какъ чрезъ конкурси, чрезъ задачи съ богати премии Вие ги насърдчавате, азъ съмъ възхитенъ. Поздравъ отъ Вашиятъ читател и обожател:

Бориславъ Н. Славчевъ — София

— Г-нъ Дойчевъ, идеята за детско вестниче е по-вече отъ похвална. Нуждата се е чувствала много отдавна.

Увѣренъ съмъ, че ще получите подкрепа отъ много мѣста. Позволявамъ си да поднеса на Васъ, вестничето и всички читателчета моите най-искрени пожелания.

Не се съмнявайте, че това е комплиментъ, повтарямъ Ви го, че е отъ най-голяма искреностъ.

Кир. Поповъ, началникъ влакъ, Гара Гор.-Орѣховица.

— Г-нъ Македонски, като изказвамъ моята и на сина си голяма благодарностъ за възвишената ви идея и благородната инициатива за издаването на това мило и съ приятно и увлекателно съдържание вестниче, пожелаваме Вамъ на Г-нъ уредника Любомиръ Дойчевъ и за въ бждаще да продължава неуморно и съ по-голямо вдъхновение да го списва.

Съ приветъ: Спасъ И. Ивановъ, ст. рев. вагони Г.-Орѣховица.